

BEZPRAWNY (6) *ai*

bez- (5), bef- (1).

e oraz a jasne.

sg *m N* bezprawny (2). \diamond *n N* bezprawn(e) (2). \diamond *A* bezprawn(e) (1). \diamond *pl A subst* bezprawn(e) (1).

Sł stp notuje, Cn brak, Linde XVII – XVIII w.

Nieprawny, nie przestrzegający praw, postępujący wbrew prawu, samowolnie; niesłuszny, niesprawiedliwy, krzywdzący, okrutny; tyrannicus Mącz (6): Gdybyś wżrzał potwarzy niedośćatecznych ludzi/ á bez prawne sady [*violenta iudicia*]/ áno sie przewraca s prawiedliwosc w ziemi: niedziwuy sie takowym rzeczam. *Leop Eccle 5/7; Tyrannicum, factum, Okrutny bez prawny vczynek. Mącz 471b, 471b [2 r.];* Nie taką Monarchią chwalimy/ iáka iest v Turkow/ Tatar/ y Mołkwy/ ktora ma bezprawne panowanie: ále taką ktora práwy s prawiedliwemi/ y rádą mądrą podpárta iest *SkarKazSej 691b.*

Przysłowie: Awa czego niewziął prawny nieśtátek/ odeymie bezprawne iednáníe óstátek. *PowodPr 65.*

Synonim: okrutny.

Cf **NIEPRAWNY**, **PRZEZPRAWNY**

KN